

bro secundo, casu 93. numero 10. & 11. Borgu. Cautalan. de iur. & carat. numero 214. Gasp. Bacq. de decima iuror. cap. 2. num. 168. Fachin. controuers. iuris lib. 8. cap. 58. Franc. Muñoz de Escobar, qui latè rem tractat, de raiocin. cap. 21. à numero 12. maxime numero 12. Petr. Gilchen. ad L. instrumenta §. sub numero 44. C. de probationibus, adcoque in specie non nisi cum illa qualitate acceptari confessio possit, vt ipsi Doctores voluerunt, ac in

82 * recuperante reditus alienos, neque vllum aliud negotium admixtum habente, qualitas illa reddendarum rationum, velut ex diuersis, & separatis stationibus descendens, nec vllam pro se presumptionem habens, penitus separata videri debet, argum. Text. in l. fin. C. de compensacionibus, in cuius proposito sic obseruat Muñoz d. numero 22. verſ. Et tenendo, ac proinde * talis qualitas repudiari rectè potest, in eo tantum confessione acceptata, in quo absque illa certa manet, ex doctrina gl. in l. si quidem 9. C. de excepti. n. & communi, dissert. seq. latius referenda.

4 Quibus & aliis non obstantibus executionis * mandatum, ab ordinario iudice decretum, ex supra dictis reuocandum duximus, quia l. 1. r. 21. libro quarto, noua compil. qua iudiciali confessioni executionem tribuit, de ea, que in litis initio ante solemnem libelli porrectionem, ex iudicis precepto ad alterius partis instantiam emittitur, dumtaxat accipienda est, vt diximus. Quod verò de confessionis qualitate diuidua pro actrice dicebatur, eo quoque casu procederet, quo confessio isto modo facta, congruo ac legitimo tempore in iudicio emanasset, in ipso videlicet litis exordio, tunc siquidem posset actor illam absque tali qualitate acceptare, vt executioni mandaretur, qualitate intuecendum non probata, secus si tempore incongruo, puta post litem super ordinata ac bene contestatam iudicialis confessio prodidisset, vt in relata specie, quo casu; etiam si illa absoluta foret, nec vlla contineret qualitatem, executioni tradi non valeret, sed iudicis sententiam expectaret, vt supra cum communi resoluiimus.

85 His itaque concurrentibus in recognitione privata scripturæ, ad eius executionem eodem modo procedere iudex potest, quo progredi iure valet ad executionem instrumentorum publicorum, vel trium sententiarum, aut vnus in rem iudicatam transactæ, aliarumve rerum, paratam executionem habentium, neglecta appellatione, & qualiter partis allegatione, vel exceptione, nisi legitima, intra decem dies à die oppositionis, que intra tres alios faciendæ est, proponenda, & probanda, quibus elapsis statim additionis sententia pronuncietur, iuxta dispositionem, & formam Tex. in l. 64. Tauri l. 4. & 5. & titulo octauo, libro tercio, ordinament. veteris, l. 3. 4. & 5. titulo decimo septimo, & l. 2. titulo decimo nono, l. 1. 2. 3. & 19. tituli. 21. libro quarto, noua compil. & vltra ordinarios vbiq; & plures alios latissimè, & eleganter profèquentur Gundissal. Paz in praxi d. 4. part. tomo primo, cap. 2. 3. & 7. Parlad. d. libro secundo, rerum quotidianarum. cap. fin. 5. p. per totam, Amat. Roderic. de executione cap. 1. cum suis articulis, ac per totum illum tractatum, D. Anton. Pichard. mandationum ad praxim p. 2. precepto, & §. 3. cum seqq.

86 Quæ quidem eodem modo locum habent aduersus clericos in eorum foro, iuxta ea, que

resolunt elegantè Rebut. 1. tomo ad ll. Gallicat. titul. de literis obligator. artic. 2. gl. vnic. numero octauo & nono. Roderic. Suarez ad l. post rem iudicatam, ff. de re iudicata, in declarat. legis Regni, ampliat. S. Dom. Couarur, in practicar. question. capite quinto, numero quinto, & ab his, & aliis mutuatì Ioannes Baptif. Villalob. in arar. commun. opin. liter. E. numer. 251. verſ. Rodericus autem, Gundissaluu Paz in praxi, 3. p. tomo secundo, cap. vnic. numero primo, Parlador. diff. cap. fin. 1. p. §. 11. ampliat. 7. sub numero vigesimo octauo, Catauita super ritus magna curia vicarie, ritu 166. numero trigefimo septimo. Marcus Anton. Genouilis in praxi Archiepif. cop. curia Neapolit. capite decimo quinto, numero primo, & secundo, dicens, ita in ea curia seruari, ac probatum esse constituit. Synodali §. 4. licet ipse de iure verum non credat) Carolus de Grassis de exceptionibus, in prauis, nu. 70. verſ. Contrarium tamen, iuncto num. 74.

DISSERTATIO XXIV.

De eadem materia priuatæ scripturæ recognitione, & an & quatenus talis recognitione, & iudicialis confessio, vt paratam executionem habeat, simplex, clara, atque certa debeat esse quidque in eo recognoscit à confessione differat?

S V M M A R I A.

- 1 Recognitio priuatæ scripturæ, vt ei executionem tribuat, ex sententia Petri Aucdanis, simplex, clara, & certa debet esse, ita vt nihil ei addatur, quo verisimiliter impugnetur, aut obscura, vel incerta reddatur, vt & confessio, & numero 41.
- 2 Recognitioni virtualiter inest iterata quadam, seu repetita confessio iudicialiter facta eius, quod in scriptura continetur.
- 3 Relatum est in referentia cum omnibus suis qualitatibus.
- 4 Confessio iudicialis, vt contra consistentem probet, vel iudicati vim obtineat, simplex, clara, atque certa, & inabitata debet esse, petitioni- que, vel interrogationi per omnia conformis, & num. 73.
- 5 Confessio incerta, vel obscura, executionem non mouetur.
- 6 Confessio, qua alternatim tantum rem debitam designat, nequam partem firmans, incerta, & obscura est.
- 7 Idem in ea, qua amphibologicè debitum ostendit, ita vt mens conscientis deprehendi nequeat, aut relatione facta ad aliquid incertum, de quo non apparet.
- 8 Hispalensi Senatus decisio referitur.
- 9 Confessio non erit incerta, aut dubia, qua post certam, & perfectam dispositionem, relationem factam ad aliquid incertum, de quo non apparet, & eius rei exemplum.
- 10 Relata ad aliquid præteritum facta per dictionem secundam, vel iuxta, aut similes, non stat conditionaliter, sed causaliter.

- 11 Sententia aliquem condemnans secundum merita præteritum, non est conditionalis, sed pura, & certa, licet de more illo non constet.
- 12 Idem in privilegio, simili modo aliquid concedente.
- 13 Actus omnis, cuius natura est, confessum pure disponere, talem naturam non amittit ex relatione facta ad aliquid præteritum, etiam incertum.
- 14 Confessio incerta, vel obscura non est, qua quantitati expressa plus, minusve addit, sed certa potius in quantitate expressa, & ideo executionem meretur, cum num. seq. vbi huius sententia auctores referuntur.
- 15 Plus, minusve dictio, certam quantitatem, qua ex expressione constat, minime auget, vel minuit.
- 16 Confessio, quam pars facit per verbum credo, vel videtur, incerta, aut dubia an sit? & numero seqq.
- 17 Testis depositio facta per verbum credo, vel videtur, nulla eius sufficienti causa reddita, incerta, & dubia est, nec regulariter admittitur.
- 18 Facto de proprio deponens pars, etiam per verbum credo, vel videtur, sibi præiudicat, quia illud ignorare facile non præsumitur.
- 19 Responsio sufficienti sit in interrogatiombus per verbum credo, qua aduersarium ab onere probandi releuat.
- 20 Confessio de credulitate æquè præiudicat, ac de veritate.
- 21 Confessionem ita factam, paratam apud nos executionem habere docuerunt Parladorus, & alij Regnicole.
- 22 Confessio huiusmodi, iure Regio nouissimo non admittitur, & ideo neque ad iuriam ordinariam valet, vt per eam quis condemnetur, & multo minus ad executionem, contra Parladorium, & eius affectat.
- 23 Quorum tamen sententia sub certo sensu defenditur, & ad praxim reductur, qua in Hispalensi, & Granatensi Senatu plerumque probata est.
- 24 Responsonem claram, & certam de facta proprio semel, & iterum recusans, multi se facere præsumunt ad executionem vitandam, & ideo in legis penam incidit, vt pro confessio habeatur.
- 25 Confessio, qua in genere tantum debitum designat, nulla certo quantitate expressa, non est omnino incerta, & eius rei exemplum, cum 3. num. seqq.
- 26 Quantitas, qua facile liquidari, & ad certitudinem redigi potest, non potest absolute incerta, & inexecutable dici.
- 27 Gl. 2. in l. certum 6. ff. de confessi. à paucis animaduersa expenditur, & explicatur.
- 28 Confessio qua certum genus exprimit, præmissa saltem quantitati liquidatione ad instantiam actoris ritè facta, executioni mandari potest.
- 29 Confessio incerta ex doctrina Bart. eodem modo executionem meretur, ac sententia incerta, & in executione declarabitur, & qualiter hoc accipiendum sit? cum num. seqq.
- 30 Instrumentum publicum, vt executioni mandetur, iuxta statuta sic dispositum, certum debet esse, ac liquidum, maxime stante iure Regia Hispano.

- 31 Instrumentum huiusmodi, esse non exprimat certam quantitatem, sed in genere tantum statum, vel interesse resuscitio in eo sit præmissa, præmissa liquidatione, executioni mandari potest.
- 32 Bart. variis in locis diuersimodè loquens circa executionem sententia, vel instrumenti, quid incertum, & illiquidum continentis, declarat, & conciliatur.
- 33 Liquidatio rei illiquida, in sententia, vel instrumento executibili contenta, non rectè fit in progressu executionis tam decreta, ac inceptis etiam ante ipsam realem executionem, sine pignorum venditionem, vel additionem, vt plures falsè existimant, id Bartolo impugnentis.
- 34 Fieri tamen potest in præambulo decretanda executionis, quod Bart. executionem vocat, at quo ita multò verius intelligitur à Baldo, & ceteris frequentibus.
- 35 Facta tamen liquidatione in discussa executioni ante additionis sententiam, & realem executionem, non est ipsa executio reuocanda quâ appellationem eo prætextu interpositam, quod liquidatio non præcessit executionis mandatum.
- ¶ Lex fin. §. fin. ff. quod metus causa, expenditur, & remissionis intelligitur, ibidem.
- 36 Instrumentum conditionale similiter liquidandum est, siue eius conditio summarie verificanda, & probanda, reocitato, antequam executionis mandatum decernatur.
- 37 Confessio qualificata qualitate individua, siue ab ipsa confessione inseparabili, executionem non meretur, & quare?
- 38 Confessioni adiecta qualitas, sed qua tantum quis se confiteri offerit, non aliter, nec alio modo, individua, siue ab ipsa confessione inseparabilis à plerisque putatur.
- 39 Contrarium longè verius esse ostenditur, & num. seqq.
- 40 Protestatio iuri contraria non admittitur, nec protestantem releuat.
- 41 Producentem scripturam si, quatenus pro se facta, & non alia, tali protestatione non inuatur, quominus in his etiam, qua contra se faciunt, eidem scripturæ stare teneatur.
- 42 Confessio per adiectam qualitatem tunc demum incerta redditur, cum tali qualitas vt ipsa absque vlla protestatione pure stare non potest, neque à confessione diuidi, & quando id contingat?
- 43 Confessio debitoris quod sub conditione, vel ad diem, vel sub certa modo promiserit, aut certum ab aduersario acceperit, sibi ab eo debita, qualitatem individuum, & actui confessio conuinciam, ac verisimilem coninet.
- 44 Qualitas inuidua, & actui confessio conuincila, nec contra se presumptionem habens, non potest ab ipsa confessione diuidi, sed vel simul cum ea admittenda est, vel simul repellenda.
- 45 Quod limitatur nisi talem qualitatem impugnet, eam probare paratam sit.
- 46 Confessio, cui qualitas diuidua, siue ab eadem confessione separabilis adicitur, acceptari potest, qualitate repudiata, & quando id contingat? cum n. seq.
- 47 Qualitas confessioni à debitore adiecta, quod saluerit pecuniam debitam, vel pactum sibi factum fuerit à creditore de non petendo, diuiduum fuerit